

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Occupatio animae Jesu Christo crucifixo devotae.

Leroy, François

Pragae, 1666

§.1. Crux Christi perpetua quorundam Patrum Scriptorumve ascetiorum
autoritate astruitur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47123](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47123)

etur cor boni JESU, etiam cum nihil acerbi obveniret extrinsecus; ex quibus internis cruciamentis crux illa, de qua modo loquimur, compacta & constituta est. Ut mihi sanè vel ipsum crucis perpetuæ nomen, nonnullis novum atque insolens in re præsentis, futurum esse videatur.

Adstruamus igitur illum in primis, ex Sanctorum sapientumque sensu: tum autem ad ejus rationem ac pondus nonnihil reflexa cogitatione; exinde nonnulla vitæ spirituali apprimè conducibilia, consuetà methodo conficiemus.

§. I.

Cruce Christi perpetua quorundam Patrum Scriptorumve Asceticorum autoritate adstruitur.

In primis siquidem S. Augustinus sermone 32. de sanctis & ex eo S. Maximus in quodam sermone de Martyribus, de cruce perpetua Sanctorum agens, ea profert, quæ jure potiori in ipsum Christum convenient. Unde & crux Domini (inquit) non illa tantum dicitur, qua passionis tempore ligni affixione construitur; sed & illa quæ t. t. ius vita curriculo cunctarum disciplinarum virtutibus coaptatur, de qua mihi videtur Salvator dicere: Qui vult venire post me, tollat crucem suam; ut intelligas crucem, non ligni esse patibulum, sed vitæ virtutisq. propositum. Tota igitur vita hominis Christiani, si secundum Evangelium vivat, crux est atq. martyrium.

S. Bernardus (ut quidam referunt) sermone quodam ita loquitur: *Volve & revolve totam vitam boni JESU, & non* Alex. Ca. *lam. in sent.* *invenies eum nisi in cruce. Ex quo enim carnem assumpsit, semper in pena fuit, in amaritudine & angustia.* Idem expressè docet Doctor mellifluus in Tractatu de Passione, ex quo nonnulla retulimus antea, cum de tribus Christi comitibus ageremus. Quod etiam pluribus infra confirmans, cum Christum dixisset tradidisse in mortem animam suam:

mor-

cap. 35. mortem autem crucis (subjungit) non breviter transiit, sed à principio ortus sui in finem mortis durissima, perdurantia; fixus enim superius vestra commendavimus charitati, crux optimi JESU Christi, non tantum fuit unius diei, sed tota vita illius crux fuit & martyrium.

Referuntur etiam ex S. Brixiano ad illud Canticorum cap. 8 sub arbore malo suscitavi te; verba quædam huc belle cadentia, nam is sententiam hanc de Christo & cruce interpretans: Pulchrè (inquit) convenit in Christum, quia ita promptè ad crucem accessit, itaque tota vitæ eam est amplexatus, ut sub ea natus esse videtur. S. Bonaventura opu-

sculo de perfectione vitæ: A prima die natiuitatis suæ, usque ad ultimum diem mortis suæ, fuit semper in passionibus & doloribus; sicut ipse testatur per Prophetam dicens: Pauper sum ego, & in laboribus à juventute mea. Et alibi dicit: sui flagellatus tota aie, id est, toto tempore vitæ meæ. In quem etiam sensum Christus ipse loquens inducitur in libello de

L. 3. c. 18. Imitatione: Ab hora ortus mei usque ad exitum in cruce, non defuit mihi tolerantia passionis. Et alio loco idem autor:

L. 2. c. 12. Nec enim (inquit) JESUS Christus Dominus noster, unquam sine dolore passionis fuit, quamdiu vixit. Ubertinus de Casali in Arbore vitæ crucifixæ JESU, idem pluribus persequitur, nominatim autem in 1. Prologo, de quadam agens illustratione cœlesti, quâ didicit ubique intueri dilectum. hoc est, JESUM crucifixum: Et tunc (ait) tota Christi vitæ colligebatur in ejus passione & cruce; & in omni actu vitæ suæ mihi occurrebat JESUS semper cruce transfixus.

Eodem spectat quod dixit S. Bernardinus à nobis citatus parte 1. hujus opusculi: Beatam Virginem crucifixam & Crucifixum concepisse. Et illa Nicolai Eschij in exercitio cruciformi, quod parte 3. aliâ occasione posuimus; ubi hortatur nos, ut corpus & animam semper & ubique crucifigamus, juxta exemplar Christi JESU, qui semper (inquit)

crucifixus vixit, & crucifixus ex hoc saeculo migrare voluit. Porro ut eam nubem testium, quarundam etiam Christi Sponsarum testimonijs addenssemus; S. Tereciam jam audi- *Itin. perf. c.*
vimus edicentem: Christum, quoad vixit, crucem tulisse, *17.*
eamq; gustus ac suavitatis expertem. Sanctæ etiam Mech-
tildi ipse Christus indicare dignatus est: se ab infantia usq; *L. 2. c. 6.*
ad suum è vita excessum, perpetuò habuisse præ oculis ama-
ram passionem suam, & singula eorum quæ sibi toleranda
essent, nusquam intermissâ cogitatione versasse: quod item
rursus in 1. parte admonuimus.

Præclarè itidem S. Catharina Senensis; quæ in preca-
tione quadam Romæ conceptâ in festo Annunciationis, ita
Virginem Deiparam alloquitur: *Ego video Verbum istud divi-*
num statim atq; in te fuit inscriptum, absq; cruce sancti desiderij
non fuisse: verum mox ut in te conceptum fuit, continuo ei fuisse
inditum atq; insitum desiderium moriendi, pro humana salute.
Proinde ei magna crux fuit, tam diu sufferre desiderium illud,
quod ipse illico voluisset adimpleri. Quem porro Librum si-
gnificat hæc sancta Virgo, exarari coepsum in ipsa Verbi in-
carnatione, Librum inquam crucis spiritualis, seu crucian-
tis desiderij; eundem in cathedra crucis esse denique per-
fectum atque completum, docet B. Laurentius Justinianus, *Triumph.*
dum ita loquitur: *Quamobrem cum scribere compleisset, ni-*
hilq; superesset scribendum, dixit: Consummatum est, &c. *Chr. agon. c. 20.*

Expressius autem eadem S. Catharina epistolâ quadam *Ep. 24.*
ad Petrum Cardinalem Ostiensem; ubi Christi exemplo il-
lum adhortans, ut (quod ipsa ait) *in mensa crucis comedat ci-*
bum divini honoris; disertè pronunciat: *maior em in Christo*
fuisse crucem desiderij cruce corporali, atque illam portasse à
principio, usque ad finem vitæ.

Præ cæteris autem in hoc argumento disertam invenio *Vit. c. 56.*
B. Angelam Fulginientem; quæ eam rem in tantum exag-
gerat, ut non dubiter quodam loco dicere: tantum tamq;

acutum fuisse dolorem in anima Christi, dum esset in utero Matris, quantum postea passus est in cruce, hoc uno excepto, quod veram non haberet eorum tormentorum experientiam. Idque se ait in mentis excessu eum in modum planè cognovisse. Verùm sanctæ viduæ verba, plusculum oportuniùs reddam paragrafo sequenti.

Cæterùm cum eo argumentò conscripti extant pij quidam libelli; ex ijs, si ad manum forent, liceret fortassis hunc testium indicem locupletare: sed quando nos illi jam deficiunt, ijs erimus, quæ in præsentia occurrere, contenti

§. 2.

Crux illa Christi spiritualis, quibus ex partibus consistit.

Atque ex his quæ jam delibavimus, utcunque licebit, **A**ejus crucis Christi spiritualis, quam perpetuam appellamus, notionem aliquam mente effingere, & quibus rebus, ceu partibus constet, definire. Ad illam quippe construendam concurrere, tum reliquæ omnes externarum internarumq; afflictionum species, quæ bono Jesu non facile ullo seu loco seu tempore defuerint; tum verò maxime assidua illa subeundæ crucis & mortis acerbissima recogitatio; cum ut etiam antea indicatum est, passionis suæ haud unquam deponeret memoriam, sed dolorem suum in conspectu semper haberet. Hinc quippe in ejus anima subnascebatur affectus duplex, cujus utriusque motibus sibi adversis & pugnantibus in speciem, mitissima illa anima dies noctesque vellicaretur. Alter, horror quidam & averfatio tormentorum, quæ subeunda sibi præsentisceret, ea nimirum refugiente (sed quæ ipse mensurâ statueret) atque exhorrente naturâ; quem ille affectum, instante horâ passionis, usque eo permisit invalescere, ut præ agonia multo sanguine sudaverit. Alter, ex opposito insurgens, earundem poenarum ingens ac morâ impatiens desiderium, ob illam, quæ sollicitabatur assidue, paterno præcepto obsequendi, atque ad salu-

tem